

Forslaget har baggrund i den redegørelse som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinier for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Der er ikke tale om adgang for Finanstilsynet til private boliger men udelukkende forretningslokaler. Adgangen til forretningslokalet skal være nødvendig for, at Finanstilsynet kan udøve den virksomhed, som loven iverigt pålægger tilsynet, nemlig at føre tilsyn med foreningernes overholdelse af tilsynslovgivningen. Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en investeringsforening måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Finanstilsynet foretager ordinære inspektionsbesøg i alle investeringsforeninger med jævne mellemrum. Disse stedlige undersøgelser følger en fast procedure og vil bl.a. indebære gennemgang af specielle områder af relevans for tilsynets vurdering af den pågældende investeringsforening. Finanstilsynet kan dog også foretage ekstraordinære inspektioner, hvor der kræves umiddelbar handling fra Finanstilsynets side.

Hvis en forening undtagelsesvist skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Tilsvarende er det nødvendigt, at Finanstilsynet får adgang til en forenings depotselskabs og eventuelle administrationsselskabs lokaler. Grunden hertil er, at samtlige aktiver i en forening opbevares hos depotselskabet. Såfremt en forening har et administrationsselskab, foregår alle administrative funktioner hos dette.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersøgelsesretter er ophævet og erstattet af lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommissioner. Bestemmelsen indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommission nedsat i medfør af lov om undersøgelseskommissioner.

Til nr. 6

Se bemærkninger til nærværende lovforslags § 2, nr. 2.

Til § 3

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvensrettelse.

Til §§ 4 og 5

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersøgelsesretter er ophævet og erstattet af lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommissioner. Bestemmelsen indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommission nedsat i medfør af lov om undersøgelseskommissioner.

Til § 6

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2000.

§ 14 a finder tillige anvendelse på forskud og deposita, der er modtaget fra kunder før lovens ikrafttræden. Konkurslovens omstødelhedsregler er samtidig gjort anvendelige på de transaktioner, hvorved forskud eller deposita, der var modtaget før lovens ikrafttræden, i medfør af § 14 a indsættes på en særlig kundekonti. Herved sikres, at et fondsmæglerselskabs kreditorer stilles på samme måde, som de ville have været stillet, hvis indsættelsen af forskud og deposita på en særlig kundekonto var foretaget af fondsmæglerselskabet, uden at dette havde været påbudt i loven.

Fondsmæglerselskaber, der i dag driver anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, kan fortsætte med at drive de pågældende virksomheder. De pågældende selskaber pålægges at underrette Finanstilsynet herom af hensyn til den fremtidige håndhævelse af bestemmelsen.

Til § 7

Færøerne og Grønland

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Lovens §§ 1-4 kan dog sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.